

Dissabte, 6 d'abril de 2013, a les 19 h

El Trio Ludwig: el Triple de Beethoven

I PART

Benet Casablanca (1956)

Tres interludis (obra d'encàrrec - estrena) 14'

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Simfonia núm. 1, en Do major, op. 21 26'

I. Adagio molto - Allegro con brio

II. Andante cantabile con moto

III. Menuetto: Allegro molto e vivace

IV. Finale: Adagio - Allegro molto e vivace

II PART

Ludwig van Beethoven

*Concert triple per a violí, violoncel, piano i orquestra,
en Do major, op. 56* 33'

I. Allegro

II. Largo

III. Rondo alla polacca

Trio Ludwig

Hyo-Sun Lim, piano

Abel Tomàs, violí

Arnau Tomàs, violoncel

Comediants, artista en residència

Orquestra Simfònica del Vallès

Rubén Gimeno, director

Trobaràs més informació sobre les obres, els compositors i els intèrprets
a les *Impressions des del quart faristol*, al nostre web: www.osvalles.com

Amb la col·laboració especial de Cat música

Catalunya Música enregistra aquest concert.

Per tornar-lo a sentir, consulteu la programació a: www.catmusica.cat

Ja sabem que Déu és un triangle: Tres interludis, Ludwig Trio, Trio de Beethoven. Tres tresos. Un triangle de tresos. Tres elevat a la tercera.

Si la matemàtica fos realment el lloc de la manifestació divina, aquest concert seria com un anunci de l'epifania... Però potser no cal anar massa lluny.

Tot concert busca una vibració especial i única, una mena d'emoció purificadora, un estat de gràcia entre intèrprets i públic. Una comunió artística.

Els ingredients els posem amb tot l'amor possible. Que s'esdevingui o no aquest estat de gràcia, mai no es pot controlar... és com un miracle.

Però si passa...

**Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana
Orquestra Simfònica del Vallès**

És un plaer doble poder treballar juntament amb estudiants del Conservatori Superior de Música del Liceu.

D'una banda, perquè els oferim la possibilitat de conèixer de prop la professió de músic d'orquestra, però també, i no és menys important, perquè treballar amb ells significa per a una orquestra que fa 26 anys tornar a trobar-se amb l'energia positiva de la joventut.

Per als músics d'orquestra el més difícil és no perdre mai l'entusiasme per la feina dins de la música, saber conjugar el plaer d'interpretar Mendelssohn o Beethoven o Txaikovski i renovar cada dia aquest entusiasme sense deixar de sentir l'intima passió que va fer crear aquestes obres meravelloses.

Els oferim l'oportunitat de participar en projectes "professionalitzadors", però el que esperem rebre a canvi és igualment molt valuós: esperem rebre a canvi l'ànima de la joventut. Hi sortirem guanyant.

Música de paraules

Per **Marc Romera**

Encara els guardo, i encara els escolto. Algun vinil fa craquejar lleument l’agulla de diamant, però el so que surt dels altaveus abasta l’amplitud de so analògica que el so digital no coneix.

La capsa està envellida. L’or i el verd gastats, les cantonades reforçades amb cinta adhesiva transparent, la mirada de mala llet i aquest 9 que es desprèn de les *9 SIMFONIES DE BEETHOVEN* segueixen convidant-me, quaranta anys després, a obrir i escollir una d’aquestes gravacions *Alta fidelidad, Cyclophonic de Discoteca RCA de Selecciones*, a sentir el pes dels discos entre els dits mentre els poso sobre el plat giratori, a estremir-me mentre els sobres envellits em sorollen a les mans o el llibret que els acompanya m’amenaça des de la mirada encara més mal-lletosa de l’estàtua del geni que es reproduïx a la portadella interior. Si jo, en lloc de fer llibres, fes discos, m’agradaria fer-los així. Amb aquesta pàtina antiga que els fa tan moderns i tan llaminers, amb aquest barroquisme a les il·lustracions i aquest magnífic gust per les tipografies.

Ens vam retrobar fa uns anys, en algun racó de casa els pares on es guardaven tresors que es consideraven inservibles. I la vaig acollir com un tresor que em duia directament a la meua primera música, la de veritat. I a casa, els discs van tornar a viure de la mateixa manera que jo tornava a viure el solipsisme que em prenia quan em tancava a la meua habitació i repetia els passos que el pare m’havia ensenyat a fer perquè es despregués aquell ventall excessiu de sensacions que, durant una estona, em feien diferent. Només les olors, em sembla, podrien competir amb la música com a magdalena ideal. I aquesta capsa amb les 9 simfonies està farcida de música i d’olor, i es converteix, cada vegada que l’obro, ara, en un viatge cap al passat, cap al descobriment d’un so que ho superava tot.

1962. RCA. *Recorded and manufactured especially for Reader’s Digest by the custom Record Division of the Radio Corporation of America*. Royal Philharmonic Orchestra. Director: René Leibowitz. M’ho sabia de memòria, tot i no saber un borrall d’anglès. Als sis anys el pare em va desplegar el philips que convertia la part superior de la caixa en altaveus i em va posar la cara A del disc 5. La setena. La vam escoltar junts i les emocions que la seva cara adquiria en alguns moments són les emocions que després se’m dibuixaven a mi a l’expressió quan em quedava sol a casa, ja passats els deu anys, i desplegava l’aparell i obria la capsa dels set discs, nou simfonies, i m’agitava amb la cinquena o em deixava portar per l’encara poc beethoveniana i molt haydniana, ho deia el pare, primera simfonia.

Ja no desplego l’aparell perquè, com el pare, ja no hi és. Però segueixo obrint la capsa i segueixo fent crepitar la música, la màgia que s’amaga en aquests vinils que el meu fill de tres anys em comença a demanar que li posi.

Marc Romera (Barcelona, 1966) és escriptor, editor i professor de literatura. Ha publicat els llibres de poesia *Genolls de fum* (1988), *Disfresses* (1989), *La mandra* (1994), *La mel* (2002), *La pau del cranc* (2002) i *L’aigua* (2009), així com la novel·la *Mala vida* (2002) i els llibres de narracions *Amanida d’animals* (2004) i *La intimitat* (2008). Ha exercit la crítica i el comentari literari a COM Ràdio, al *Quadern* del diari «El País» i a la revista «Caràcters». Des del 2006 és editor de LaBreu Edicions i dirigeix la col·lecció de poesia «Alabatre».

Música de paraules és una iniciativa de l’Orquestra Simfònica del Vallès, i compta amb la col·laboració de Generalitat de Catalunya Institució de les Lletres Catalanes

Sabies que...

Per **Pere Andreu Jariod**

... avui sentirem una estrena d’un dels compositors catalans amb més projecció internacional?
L’activitat del sabadellenc Benet Casablanca és frenètica, amb constants estrenes i encàrrecs, tant dins com fora del nostre país. Entre els seus reptes de futur més importants, hi ha la composició d’una nova òpera per al Gran Teatre del Liceu, amb llibret de Rafael Argullol. L’estrena d’avui prové d’un encàrrec de la Fundació Autor i l’Asociación Española de Orquestas (AEOS). Es tracta d’una composició dividida en tres parts. El to general és tranquil i serè, especialment en la primera i la tercera secció. El moviment central, en canvi, és viu i rítmic, i dóna al conjunt un contrast evident.

... la Simfònica del Vallès ja havia estrenat música de Benet Casablanca anteriorment?
De fet, la d’avui és la segona estrena d’una obra seva. La primera va ser l’any 1991, una composició titulada *Postludi*, que va dirigir Josep Pons. Aquella peça ha estat enregistrada no fa gaire en CD pel segell discogràfic Naxos.

... Beethoven va estrenar la seva Primera Simfonia quan estava a punt de fer trenta anys?
El mateix compositor en va dirigir l’estrena, que va rebre una acollida desigual. Comentaris d’entusiasme i d’indignació, aquests últims sobretot per part de la crítica: “*Sembla més música militar que no la d’un conjunt orquestral.*” Tot i que l’orquestra era molt semblant a la que feien servir Mozart o Haydn, observem ja en aquesta primera simfonia beethoveniana trets distintius propis de l’autor.

Recomanacions

BEETHOVEN. Concert per a violí, violoncel i piano , “Triple Concert”. David Oistrakh (violí), Mstislav Rostropóvitx (violoncel), Sviatoslav Richter (piano) · Orquestra Filharmònica de Berlín · Herbert von Karajan (director). CD EMI (1969)

BEETHOVEN. Concert per a violí, violoncel i piano, “Triple Concert”. Itzhak Perlman (violí), Yo-Yo Ma (violoncel), Daniel Barenboim (piano i direcció) · Orquestra Filharmònica de Berlín. CD EMI (1995)

BEETHOVEN. Simfonia núm. 1. Orquestra de Cleveland · George Szell (director). CD SONY (1962)

BEETHOVEN. Simfonia núm. 1. Orquestra Revolucionària i Romàntica · John Eliot Gardiner (director). CD ARCHIV (1996)

... ja des de la seva Primera Simfonia, Beethoven va voler crear un estil simfònic nou?
Malgrat que les últimes simfonies de Haydn són de pocs anys abans i la seva influència és evident, el compositor de Bonn va voler innovar ja des del començament. La dissonància inicial i els primers compassos d’indefinició que donen la sensació d’estar trobant el to de l’obra, o el ritme sensiblement ràpid i el caràcter del minuet, en serien dos exemples. Per cert, estigueu atents al començament de l’últim moviment, hi tindreu una mostra del sentit de l’humor de Beethoven.

... Beethoven va escriure el Triple Concert pensant en un alumne il·lustre?
Era l’arxiduc Rodolf d’Àustria, que amb 16 anys s’havia convertit en deixeble de piano de Beethoven. Va pensar aquesta obra per donar-li l’oportunitat de lluir-se com a solista, tenint en compte les seves limitacions. A més, no estaria sol, l’acompanyarien dos solistes més, músics professionals, que tindrien parts molt més compromeses, especialment la del violoncel·lista. L’estrena es va fer a Viena l’any 1808, quatre anys després de completar l’obra, amb uns solistes diferents dels que Beethoven havia pensat en escriure el concert.

... aquest concert és l’únic que Beethoven compon per a més d’un instrument solista?
La resta de concerts que va escriure són per a un sol instrument: els cinc concerts de piano i el de violí. A partir del segle XX, un nombre considerable de compositors van començar a interessar-se per aquesta formació de tres solistes i conjunt orquestral. És el cas de Bohuslav Martin, Alfredo Casella, Gian Francesco Malipiero o Aleksandr Txerepnín, entre d’altres.

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) va néixer l'any 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell. Un any més tard es convertí en l'única orquestra simfònica de l'Estat espanyol organitzada empresarialment com a societat anònima laboral, en la qual els seus músics i treballadors són alhora els propietaris i els accionistes.

Aquest funcionament peculiar, absolutament pioner al nostre país, converteix l'OSV en una orquestra molt especial, una orquestra que viu, com cap altra, del seu públic, dels seus concerts, de la seva qualitat...

La seva intensa activitat –més de cent actuacions l'any– se centra, per un costat, a la ciutat de Sabadell, on l'OSV realitza la seva temporada de concerts simfònics i és alhora l'orquestra titular del cicle Òpera a Catalunya, i, per l'altre, al Palau de la Música Catalana, on s'ha consolidat el seu cicle Concerts Simfònics al Palau amb deu concerts anuals.

Com a reconeixement a la seva tasca de difusió i divulgació de la gran música simfònica, l'any 1992 rebé el Premi Nacional de Música, atorgat per la Generalitat de Catalunya.

L'Orquestra Simfònica del Vallès és membre de l'Asociación Española de

Orquestas Sinfónicas (AEOS), l'associació que aplega les orquestres professionals espanyoles.

Han estat directors titulars de l'orquestra: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005, i David Giménez Carreras, del 2006 al 2009. Des del setembre del 2009 n'és el director titular Rubén Gimeno.

L'OSV està patrocinada per la Fundació Banc Sabadell, Ajuntament de Sabadell, Torra S. A. i Bardet Grup, i rep el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Català de les Empreses Culturals.

Patrocinadors principals

Fundació BancoSabadell

Ajuntament de Sabadell

Generalitat de Catalunya Institut Català de les Empreses Culturals

Patrocinadors

TORRA S.A. Serveis Funeraris - Sabadell

Bardet grup

Orquestra simfònica del Vallès

WEB www.osvalles.com

BLOC www.osvalles.com/blog

f www.facebook.com/simfonicadelvalles

t www.twitter.com/osvalles

Rubén Gimeno
director titular

Rubén Gimeno és el director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, amb la qual va començar la col·laboració la temporada 2009-10. Així mateix, ha estat director artístic de la Joven Orquesta de la Sinfónica de Galicia durant gairebé una dècada, tasca que va compaginar amb el càrrec de violinista de l'Orquestra Sinfónica de Galicia. Com a director convidat ha col·laborat amb nombroses orquestres espanyoles, com les simfòniques de Galicia, Tenerife, Bilbao, Castella i Lleó, Principat d'Astúries, i les orquestres d'Euskadi, Màlaga, València, Ciudad de Granada, de la Comunidad de Madrid, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Oviedo Filarmónica i Orquestra del Palau de les Arts Reina Sofia de València, entre d'altres. Fora de les nostres fronteres ha dirigit la Norrköping Symphony Orchestra, Gavle Symphony Orchestra, Orquestra de Cambra de Ginebra, Orquestra de l'MMCK (el Japó), Orquestra de la Universitat de Maryland, SAMI Orquestra (Suècia) i Orquestra Nacional de Colòmbia, i ha col·laborat amb solistes i agrupacions de la categoria de l'Orfeón Donostiarra, Midori, Steven Isserlis,

Dmitri Sitkovetski, Fazil Say, Kirill Gerstein, María Bayo, Michel Camilo i d'altres.

La seva activitat en el camp de la lírica l'ha portat a dirigir produccions al Teatro Campoamor d'Oviedo de *Marina*, *La Gran Via* i *Agua*, *azucarillos y aguardiente*. Ha dirigit *Cádiz* de Chueca amb l'Orquestra Sinfónica de Galicia, i *La del Soto del Parral* al Teatro de la Zarzuela. Així mateix desenvolupa una intensa col·laboració dins del cicle Òpera a Catalunya dirigit *Les contes d'Hoffmann*, *L'elisir d'amore* i, properament, *Nabucco*.

El seu inici en la direcció va tenir com a guia James Ross, tot graduant-se a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm sota el mestratge de Jorma Panula, i va rebre classes de mestres com Alan Gilbert, Esa-Pekka Salonen, Jukka Pekka Saraste i Leonard Slatkin, tot obtenint el Diploma Superior en Direcció d'Orquestra. Ha enregistrat amb l'Orquestra Sinfónica d'Euskadi per al segell Claves, dins de la seva sèrie de compositors bascos.

Hyo-Sun Lim, piano
Abel Tomàs, violí
Arnau Tomàs, violoncel

De recent creació –la seva primera actuació va ser al març del 2009–, el Trio Ludwig és considerat una de les joves formacions de cambra més destacades de l'actualitat.

Està format pels germans Abel Tomàs –violí– i Arnau Tomàs –violoncel–, fundadors i membres del Quartet Casals, i per la pianista Hyo-Sun Lim, guanyadora de nombrosos concursos internacionals, entre els quals destaca el Reina Elisabeth de Brussel·les. Aquesta pianista té una llarga experiència en música de cambra i ha col·laborat amb artistes de la categoria de Hilary Hahn o Mischa Maisky.

El Trio ha rebut influències dels mestres Rainer Schmidt, György Kurtág, Mitsuko Uchida, Arie Vardi, Gary Graffmann, Leonid Margarius, i dels membres del Quartet Alban Berg per a les cordes. La seva vocació principal és aprofundir en l'obra de Beethoven, combinant-la amb obres de compositors que s'hi han inspirat o l'han influenciat.

El febrer del 2010 el Trio va realitzar el seu primer enregistrament, el *Trio op. 1 núm. 1* i el *Trio op. 97, "l'Arxiduc"* de Beethoven, pel qual va rebre la "e" que la revista «Scherzo» atorga cada mes als discos considerats "excepcionals".

Acaben d'enregistrar el *Triple Concert* de Beethoven amb Víctor Pablo Pérez i l'Orquesta Sinfònica de Galícia.

És grup en residència al Teatre Principal de Sabadell (Catalunya), on va interpretar els *Trios amb piano* de Beethoven, fins a concloure'n la integral. Aquest acord de residència inclou també unes col·laboracions amb l'Orquesta Simfònica del Vallès i unes classes magistrals al Conservatori de la ciutat.

Comediants celebra el seu 40è aniversari. Durant aquestes quatre dècades dedicades completament al món de la creació, nombrosos artistes de diverses disciplines han format part de la companyia que, amb seu a Canet de Mar, ha recorregut els cinc continents i ha abordat aventures en espais insòlits i en ocasions històriques.

Tot i ser un grup teatral de projecció internacional que crea i representa els seus propis espectacles, al llarg dels anys hem acumulat una extensa producció en els camps més dispars: disseny, discos, llibres, projectes festius petits, mitjans i grans, pel·lícules, creació de vestuaris de gran plasticitat, elaboració de materials pedagògics, producció de sèries de televisió, posada en escena d'òperes, per esmentar algunes de les activitats en les quals l'equip ha desplegat, per iniciativa pròpia o aliena, la seva particular forma d'expressió.

Mai, però, ens havia tocat viure una aventura com la que abordem enguany: ajudar els homes i dones que formen l'Orquesta Simfònica del Vallès en la tasca de transmetre emocions.

L'OSV ho fa des del seu inici a través de la seva arma principal: la interpretació musical. Però també ha adquirit el compromís de sumar al sentit auditiu els altres sentits, concretament el visual,

incorporant l'escenificació de moments musicals amb gestos, coreografies, paraules i accions.

En aquest camí d'arribar a l'ànima emprès per l'OSV, l'orquestra ha convidat Comediants, per intercanviar experiències i aprendre plegats a anar més enllà per tal de sorprendre i commoure.

Aquest és el repte que durant deu concerts es planteja com una aventura vital que té com a objectiu apostar fermament per la innovació i per l'intent d'apropar la música als joves oients.

Potser la millor paraula que pot definir la residència de la companyia Comediants amb l'Orquesta Simfònica del Vallès és aprofundir, ajudar l'espectador a concentrar-se en el seu interior perquè s'ompli de llum. Trobar maneres que ajudin a desvetllar la capacitat d'escoltar, inventar formes que facin entrar encara més la música directament al pou de les emocions, per donar gaudi i joia a l'esperit.

Direcció: **Jaume Bernadet Munné**

Ajudant de direcció i coreògrafa:

Montse Colomé

Producció: **Jin Hua Kuan**

Escenografia i disseny de vestuari: **Jordi Bulbena**

Premsa i comunicació: **Paca Sola**

Fem comunitat. Compartim emocions

“L'àmplia difusió de la cultura i l'educació de la humanitat per a la justícia, la llibertat i la pau són indispensables a la dignitat de l'home i constitueixen un deure sagrat que totes les nacions han de complir amb un esperit de responsabilitat i d'ajuda mútua.”

Constitució de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura – 1945

Des de la Simfònica del Vallès volem participar en la difusió de la cultura des d'aquesta visió responsable. Quan els valors fonamentals de la societat trontollen fruit de la crisi econòmica i s'evidencien els riscos de fractura social i les desigualtats, és més important que mai aprofitar els espais de trobada de les manifestacions culturals per fer una crida a la responsabilitat i l'ajuda mútua.

Aquest és el motiu pel qual cada concert de la temporada Concerts Simfònics al Palau acollirà una acció vinculada a una fundació de les que realitzen una destacada tasca social en el nostre entorn, tot agraïnt així, profundament, el seu compromís i la seva visió solidària.

La Fundació Banc dels Aliments de Barcelona és una entitat benèfica, independent i sense ànim de lucre que, des de l'any 1987, lluita contra el malbaratament alimentari i la fam d'aquí. Recupera excedents d'aliments consumibles, però no comercialitzables, de la indústria alimentària, l'agricultura i el comerç i els fa arribar a qui més ho necessita del nostre entorn a través d'una xarxa d'entitats benèfiques.

La missió del Banc dels Aliments és rebre productes alimentaris i repartir-los entre les entitats benèfiques actives perquè els facin arribar a les persones que passen fam al nostre entorn més proper. El nostre esforç apunta a acomplir un dels drets humans més fonamentals: el d'una alimentació suficient i saludable per a tothom.

L'activitat del Banc dels Aliments es basa sempre en els següents principis ètics:

- La lluita contra la fam i contra el malbaratament alimentari.
- La primacia de la gratuïtat: els aliments es reben i es distribueixen gratuïtament.
- La seguretat d'una distribució justa: la distribució dels aliments es fa a través d'entitats benèfiques homologades, que per la seva relació directa amb les persones necessitades poden assegurar que els aliments arribin a la seva destinació final.
- La gestió gràcies a la participació de voluntaris. Actualment comptem amb la valuosa col·laboració de més de 190 voluntaris.

Però l'actuació del Banc dels Aliments va més enllà de la pura recepció i distribució d'aliments. Des de la nostra Fundació volem:

- Ajudar a pal·liar la pobresa i l'exclusió social.
- Mantenir la cadena de solidaritat alimentària (establint un pont entre els excedents d'aliments de les indústries productores i les necessitats més properes).
- Assegurar una justa redistribució dels aliments recaptats als que més ho necessiten ARA i AQUÍ.
- Promoure un desenvolupament més sostenible i eficient dels recursos, tot convertint aliments no comercialitzables en recursos solidaris, fomentant la lluita contra el canvi climàtic i la sostenibilitat mediambiental.

Ho donem tot contra la fam d'aquí. Ajuda'ns!
Dóna aliments per internet www.bancdelsaliments.org

Formació orquestral

Concertino
Mirela Lico

Concertino associat
Javier Mateos

Violins I
Maria D. González *
Canòlich Prats **
Irina Galstian
Joaquim Giménez
Alexandra Ivanovski
Narcís Palomera
Nathalie Smirnoff
Rafael Torrecasana
Dasio Castro ***
Òscar Vilaprinýó ***

Violins II
Giovanni Giri *
Gala Grisin **
Paula Banciu
Xavier Buira
Magdalena Kostrzewska
Joan Montero
Carles Planas
Xavier Riba
Laura Madrià ***
Ana Peña ***

Violes
Vicent Nogués *
Javier García **
Lynn Barton
Josep Bosch
Lluís Cabal
Jordi Cos
Anna Ribera ***
Jordi Roca ***

Violoncel·ls
Romain Boyer *
Magdalena Manasi **
Montserrat Biosca
Joan Esplugas
Adriana Alsina ***
Marta Sala ***

Contrabaixos
Joan Collell *
Joan A. Lozano **
Manel Ortega
Susana Rivero ***

Flautes
Isabel Moreno *
Xavier Pomerol **

Oboès
Òscar Diago *
Vicent Montalt **

Clarinets
Antonio Galán *
Josep M. Martínez **

Fagots
Pau Solà *
Òscar Álvarez **

Trompes
Guadalupe Molina *
Laureà Vicedo **
Carles Domingo
Marc García ***

Trompetes
Francisco Colomina *
Gonzalo Álvarez **
Marcos Gomis ***

Trombons
Paco Palasí *
Sergi Alonso **
Gabriel Mateu

Tuba
Juan Bautista Domènech

Timbales
Marc Cabero *

Percussió
Jeremy Friedman
Ivan Herranz

* Solista

** Assistent solista

*** Col·laboradors del

Conservatori Superior

de Música del Liceu

Equip de gestió

Consell d'Administració
Jordi Cos, president
Lynn Barton
Òscar Diago
Òscar Lanuza
David Martí
Carlos Megías
Ricardo Ríos
Núria Sales

Gerent
Alberto Sampablo

Comunitat i territori
Joan Cortès

Director tècnic
Òscar Lanuza

Documentació musical
Irina Galstian

Encarregat d'orquestra
Joaquim Giménez

Regidor
Micky Galindo

Administració i finances
Núria Sales
Sonia Carazo

Comunicació
Maite Sabalet

Gestió de projectes
Cristina López

Secretària
Pilar Abellán

WEB_ www.osvalles.com

BLOC_ www.osvalles.com/blog

FACEBOOK_ www.facebook.com/simfonicadelvalles

TWITTER_ www.twitter.com/osvalles

Propers Concerts Simfònics al Palau

CONCERT 9

25 MAIG 13 — 19.00 h

Abduraimov,
o quan Txaikovski va ressuscitar

Behzod Abduraimov, piano

Orquestra Simfònica del Vallès

Rubén Gimeno, director

J. Guinjoan: *Archipiélago* (selecció)

P. I. Txaikovski: *Concert per a piano i orquestra núm. 1*

P. I. Txaikovski: *El trencaous* (selecció)

CONCERT 10

1 JUNY 13 — 19.00 h

I L♥ve Andrea M♫tis!!

Orquestra Simfònica del Vallès

Andrea Motis & Joan Chamorro group

Rubén Gimeno, director

You know I'm no good, Sophisticated lady, La javanesa, Summertime, Crazy he call me, Feeling good, The girl from ipanema bossa, In my solitude bossa, Mack the knife, My favorite things, Lullaby of birdland...